

Propozycja zmiany zapisów ustawowych

PROJEKT

USTAWA

z dnia.....
o zmianie ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych

Art. 1 W ustawie z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1509) wprowadza się następujące zmiany:

1) W art. 18

a) zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Skreślenie lekarza weterynarii z rejestru członków kręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej następuje w przypadku:”

b) Dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Rozstrzygnięcie spraw wymienionych w ust. 1 pkt 1, 4 i 5 następuje na podstawie uchwały okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej, a spraw wymienionych w ust. 1 pkt 2, 3 i 6 na podstawie decyzji prezesa okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej.”

2) Art. 26

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„W powiatach, w których liczba lekarzy weterynarii, członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej przekracza 50 osób, okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna może utworzyć więcej niż jeden rejon wyborczy.”

b) Uchyła się ust. 6.

3) Art. 62 ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego; nie stosuje się przepisów o oskarżycielu prywatnym, powodzie cywilnym, przedstawicielu społecznym oraz o środkach przymusu, z wyjątkiem przepisów o karze pieniężnej;”.

Uzasadnienie

1. Z dotychczasowego brzmienia art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1509), dalej „ustawa”, wynika, że decyzja o skreśleniu lekarza weterynarii z rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej może być podjęta wyłącznie w formie uchwały okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej. W wyniku tego również decyzje o charakterze deklaratoryjnym, jak np. skreślenie lekarza weterynarii z rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej z powodu jego śmierci wymaga podjęcia przez okręgową radę lekarską uchwały w drodze głosowania. Nieracjonalność takiego rozwiązania jest oczywista. Dlatego aby uprościć i przyspieszyć postępowanie mające na celu skreślenie

lekarza weterynarii z listy członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej, gdy decyzja taka ma charakter deklaratoryjny, proponuje się, aby sprawy takie rozstrzygane były w drodze decyzji prezesa okręgowej rady lekarskiej.

2. W myśl art. 26 ust. 4 ustawy, w przypadku, gdy na terenie powiatu liczba lekarzy przekracza 150 osób, to wówczas rejony wyborcze na terenie takiego powiatu ustala Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna. Przepis ten realizowany jest w ten sposób, że w takich przypadkach rady okręgowych izb lekarsko-weterynaryjnych opracowują propozycje podziału powiatu na rejony wyborcze, które przedstawiają Krajowej Radzie Lekarsko-Weterynaryjnej w celu akceptacji. Ta procedura nie ma żadnego sensownego uzasadnienia i dlatego proponuje się, aby decyzje o utworzeniu na terenie powiatu więcej niż jednego rejonu wyborczego były podejmowane przez właściwe terytorialnie okręgowe rady lekarsko-weterynaryjne. Obniżenie zaś wartości progowej, przy której powyższa procedura może być wdrożona, ze 150 do 50 osób ma na celu ułatwienie organizacji zebrań w dużych rejonach wyborczych oraz uzyskanie na nich frekwencji lekarzy weterynarii gwarantującej skuteczne przeprowadzenie wyborów.
3. Proponuje się uchylenie ust. 6 w art. 26 stanowiącego o minimalnym kworum wymaganego dla ważności dokonania wyborów na zebraniu rejonu wyborczego, gdyż ta kwestia powinna być uregulowana w regulaminie wyborów do organów izb lekarsko-weterynaryjnych, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 6 ustawy.
4. Od początku działalności samorządu lekarsko-weterynaryjnego czyli od dnia 29 lipca 1991 r. do dnia 20 lipca 2013 r., czyli przez okres 22 lat, postępowania dotyczące odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii prowadzone były na podstawie przepisów zawartych w rozdziale 6 ustawy Odpowiedzialność zawodowa oraz przepisów kodeksu postępowania karnego. Podstawa do stosowania w postępowaniach z zakresu odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii był art. 62 ust. 1 ustawy w brzmieniu „W sprawach nie uregulowanych w niniejszej ustawie do postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu postępowania karnego.” Dodać należy, że oprócz przepisów ustawowych postępowania te reguluje także rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 29 lipca 1993 r. w sprawie postępowania dotyczącego odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii (Dz. U. Nr 79, poz. 371), dalej „rozporządzenie”. Ten stan prawny uległ radykalnej zmianie w wyniku nowelizacji art. 62 ustawy przez ustawę z dnia 13 kwietnia 2013 r. o zmianie ustawy o izbach lekarskich i niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013 r. poz. 779). Z przyczyn nieznanych samorządowi lekarzy weterynarii, art. 62 ust. 1 pkt 1 otrzymał brzmienie „W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania w przedmiocie

odpowiedzialności zawodowej stosuje się odpowiednio przepisy: 1) ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego dotyczące postępowania uproszczonego, nie stosuje się przepisów o oskarżycielu prywatnym, powódzie cywilnym, przedstawicielu społecznym, o postępowaniu przygotowawczym oraz o środkach przymusu, z wyjątkiem przepisów o karze pieniężnej;”

W wyniku nowelizacji art. 62 ustawy nastąpiło wyłączenie możliwości odpowiedniego stosowania w postępowaniach z zakresu odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii szeregu przepisów kpk zamieszczonych w Dziale VII Postępowanie przygotowawcze a zwłaszcza:

- Art. 297 – zadania postępowania przygotowawczego
- Art. 299 § 2 – strony postępowania przygotowawczego
- Art. 300 – pouczenie podejrzanego
- Art. 301 – przesłuchanie z udziałem obrońcy
- Art. 302 – zażalenie w postępowaniu przygotowawczym
- Art. 303 – postanowienie o wszczęciu postępowania
- Art. 304a – wspólny protokół
- Art. 306 – zażalenie
- Art. 313 – przedstawienie zarzutów
- Art. 314 – rozszerzenie i zmiana zarzutów
- Art. 315 – wnioski dowodowe
- Art. 316 – czynności niepowtarzalne
- Art. 317 – udział w innych czynnościach
- Art. 318 – opinia biegłego
- Art. 321 – zaznajomienie z materiałami śledztwa, zamknięcie śledztwa
- Art. 326 § 2-4 – zakres nadzoru
- Art. 327 – podjęcie i wznowienie postępowania przygotowawczego
- Art. 328 – nadzwyczajne uchylene prawomocnego postanowienia o wznowieniu postępowania przygotowawczego

W wyniku wyłączenia od odpowiedniego stosowania w/w przepisów kodeksu postępowania karnego w postępowaniu z zakresu odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii, w fazie postępowania wyjaśniającego, w przepisach regulujących tę fazę postępowania, w postępowaniu tym brak jest uregulowań dotyczących:

1. określenia zadań postępowania wyjaśniającego,
2. obowiązku pouczenia lekarza, któremu przedstawiono zarzut, o jego prawach i obowiązkach a także ich określenia,
3. uprawnień lekarza weterynarii, któremu przedstawiono zarzut do przesłuchania w obecności obrońcy,
4. precyzyjnego określenia, komu przysługuje uprawnienia do wniesienia zażalenia na postanowienia i zarządzenia naruszające uprawnienia określonych podmiotów,

5. określenia jakie elementy powinno zawierać postanowienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego,
6. określenia kogo należy powiadomić o wszczęciu, odmowie wszczęcia i o umorzeniu postępowania wyjaśniającego,
7. określenia komu przysługuje zażalenie na odmowę wszczęcia postępowania wyjaśniającego lub o umorzeniu postępowania wyjaśniającego,
8. uregulowania dotyczącego czynności sprawdzających,
9. przepisów dotyczących treści postanowienia o przedstawieniu zarzutów oraz o ich rozszerzeniu lub zmianie,
10. uprawnień stron do udziału w czynnościach procesowych w postępowaniu wyjaśniającym,
11. przepisów nakazujących powiadomienia stron o powołaniu biegłego i obowiązku zaznajomienia stron postępowania z opinią biegłego,
12. uregulowania czynności procesowej polegającej na zaznajomieniu lekarza weterynarii, którego dotyczy postępowanie wyjaśniające z materiałami zebranymi w toku tego postępowania,
13. przepisów umożliwiających podjęcie na nowo umorzonego postępowania wyjaśniającego w przypadku ujawnienia nowych dowodów.

Krajowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej pozbawiony został możliwości uchylenia nawet rażąco wadliwego postanowienia o umorzeniu postępowania wyjaśniającego a także o przejęciu do prowadzenia we własnym zakresie postępowania wyjaśniającego prowadzonego przez rzecznika odpowiedzialności zawodowej okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej w sytuacji, gdy postępowanie to jest prowadzone rażąco wadliwie.

Wśród negatywnych skutków obecnego uregulowania postępowania z zakresu odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii wymienić można jedynie przykładowo, że organy Inspekcji Weterynaryjnej, w przypadku skierowania zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przewinienia zawodowego przez lekarza weterynarii, pozbawione zostały uprawnień do wniesienia zażalenia na postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego lub o jego umorzeniu.

Jak wynika z powyższego nowelizacja art. 62 ustawy w poważnym stopniu ograniczyła uprawnienia procesowe stron, a zwłaszcza lekarza weterynarii w stosunku, do którego prowadzone jest postępowanie wyjaśniające, a także możliwości Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej sprawowania nadzoru przez nad postępowaniami wyjaśniającymi prowadzonymi w okręgowych izbach lekarsko-weterynaryjnych.